

да са коѣ, отговори Свѣтый, отъ гнилы
чловѣкъ, какъ въ-то си и ты? И ако бы да
ми үкѣ тѣло-то, на дѣшѣ-тѣ нищо не
може стори. Маршаванъ, разгнѣвенъ отъ
таковыя упорны за него дѣмы, повелѣ да мѣ
обковѣтъ рѣцѣ-тѣ и крака-та въ желѣзны
верыгы и да го завѣдѣтъ при камьно-дѣла-
ци-тѣ, дѣкто наедно съ дрѣгы-тѣ затвор-
ници да носи камьны. Тамъ страдѣлецъ-тъ
прѣтърпѣ много скърбы и тѣготы. — Нѣ-
кой си отъ село-то мѣ Расенѣжъ вѣхъ до-
шли въ Кесарѣжъ, дѣкто го видахъ и стори
имъ са кезчестно, за кое-то мѣмрѣхъ С-мѣ
дѣмѣщицъ: токо единъ ты ли са намѣри
отъ село-то ни да вѣдѣшь Христѣаннѣжъ, и
да ны засрамѣшь? Като нѣкой злодѣецъ
обвѣрзанъ съ вѣригы, охѣденъ си въ нака-
заніе, кое ни неможемъ да глѣдаме прѣдъ
очи си; дрѣгы го быахъ немилостиво, те-
глахъ го за вѣдѣжъ-тѣ, дрѣпахъ вѣрхъ мѣ
дрѣхы-тѣ и всѣкаквы досажденіа мѣ пра-
вахъ.

Слѣдъ нѣкое вѣмѣ князъ-тъ Марша-
ванъ зарѣчѣ пакъ да доведѣтъ С-го, ко-
мү-то рече: ако си былъ наистинѣ вѣлаше-